

A scenic landscape featuring a river in the foreground with reeds and reflections. A large, leafless tree stands on the right bank, and a smaller tree is in the middle ground. The background shows rolling green hills under a bright, cloudy sky.

VELDGEWAS

Blaad veur en euver Oos Taal

Oktober 2023

Kupershoo

Oktober. Wienmaondj. Höb det noets good begrepe. Waat mós me in de jaore dartig in Wijnaldum daomit? Hiej guf 't noe wien zat, van eige veljer. Veldgewas? Maaswien? Det waord nag neet geheurd. Mesjiens kónne Sepp en Okkie zich gaon toesje. Guf 't herfs wies Allerhilge.

Oos dichters höbbe det begrepe. Godelieve zoog al blaedjes mit be-
vraore traone. De letste hets aevel wis dao waal waeg mit. Advies:
neet te vreug de vreug opgave. Ouch toos (Schoenmakers-
Visschers) guf miense die sjoew zien veur kaoj en elenj weer mood:
de netuur sjtriek nag neet de vaan. Doot geer det daoveur onneet,
laes ich. Pure riekdom. Nómmer drei, Wim Heijmans, haet efkes de
blik al/noa winkter. D'n oktobertreur van toos, mesjiens? En ouch
hae duujt ós neet de elenj in: nao eine gas daag bliets/vrugjoar van
ummer/vuur troeës. Dat bliets is blief, blijft, mae ich vinj bliets,
van de bliets make, de bliksem, onneet gek.

Allei, det woor get baeter poëzie, wie die al hiel lang in Veldgewas
gesjtange haet. Ich bön daomit begós (efkes veur dae sjtroum nuuj
abonnees, bao 120) wiel jaor nao jaor op d'n Gedichtenda(a)g noets
get gebäörde 'in het dialect'. 't Ierste Veldgewas waerde gepaot dón-
derdig 27 jannewarie 2011, d'n twelfde Gedichtendaag. Seer daen
datum zien d'r kerre vól prachtig grei geougs.

Nieks daovan is op eine Gedichtendaag veurgelaeze. Ich bön
geinen organisator. Saturator waal, liek mich zoe. Gaon v'r.
De Nationale Gedichtendag volgend jaor is dónderdig
de 25e van Louwmaondj oftewaal jannewarie, en:
't is op de kop aaf nómmer 25. Zjubelei. Dan
begint ouch de Poëziewaek. Thema daovan
is Thuis. Waat zól sjoener zien es det dan
ei sjtök of teen dichters van Veldgewas
veurlaeze in 't Hoes van 't Limburgs
in Remunj. Mót lökke, ouch al zól
det Hoes nag neet gans klaor zien.
Veldgewas greujt euveral.
Waem geit det regele?

Wim Kuipers

Naojaors-gefluuster

't ruzelt

rozeblaedsjes

't ruzelt

rozegeur

sjtille

oktobertreur

**

oktoberzón ziep

in gouwe glorie

vanne buim

sjtrieb nag neet de vaan

mer rèk ós zjwiegend

pure riekdom aan

**

't naojaor bleujt

in gouwe vónke

negeert 't wintjers lónke

dörf vóloet te prónke

es ougs bewónjering

in wäörd neet te vange

de zomer sjtil gegange

is in nevele verzónke

't naojaor gleujt

in gouwe vónke

Toos, Postert

kènjersjpele oppe sjtraot

koetnaze mit kókkeral,
die zoug me vruiger everal
metske sjtaeke, gans hel renne,
draak oplaote, sjoonsreim brènne
pielke blaoze, muske belle,
beusj aan tuike, laot mer helle.
kuulke sjarre, prik de bal,
handj in handj dao oppe wal

reipe of de bènj laeg laote,
alles mit dien kammeraode
bóksjprènge of pinke knage,
zouw me dit dan neit mee mage?
hinke nao de anger zie,
ouch ´t raatsjlaon is veurbie
op ein handj of pot gaon loupe,
de ganse middig kwatsj verkoupe

sjeite mit de piel en baog,
of dat mog woort neit gevraag
hoela-hoepe, illastieke,
tuike sjprènge, vies buikskes kieke
wit geer nog waat buutsjlaon waor,
koosj gein kaod, gein gevaor
kriete oppe sjtraot of plej,
veer deige dat toch allenej

wo wurt nog kerbit gesjaote,
waat hōb veer dao neit van genaote
noe zèk ´t mich, zèk mich ´s eerlik,
dat sjele doe, waar dat geveerlik?
noe sjeelt me neit op sjtóp of sjtraot,
mam of plis waere dan kaod
noe hink me dèks mer urge rón dj,
vervaelt zich get, is dat gezóndj?

ze vènje nog mer wenig sjoon,
allein dae nuje sjlumme-foon...

John Hertogh, Zitterd

vuur d'r herfs

't weëd herfs
mit jeveul nog
va zommer
zoeëvöal daag
zon ziech ópwerme
vuur noajoar

't weëd herfs
mit blik al
noa winkter
zoeëvöal daag
lit ziech verware
vuur duuster tsiet

't weëd herfs
óp waeg
bliets hinger i
zoeëvöal daag
vrugjoar van ummer
vuur troeës

Wim Heijmans, Kirchroa

'Vanaaf noe zeet geer weeskènjer!'

't Waar mei 1961. Veer woonde in Zitterd, op d'n Awmert nómmer 10, baove de woninginrichtingwinkel van nónk Sjaek. Hae verkoch ó.a. glaas- en euvergerdiene, balatum, kerpètte en kokosmatte. Veer, dat ware: mam, pap, miene brouwer van ach, mien zösterke van drie en ichzelf, jus èlf gewore.

Moosje d'r gerdiene geneed waere, dan deig mam dat. Ouch kokosmatte aanein neeë, mit vingerdöpke en króm naoj, waar häör werk. Neit mekkelik. Ze verdeinde zich zo get bie. Pap wirkde op de Maurits, baovegrundjs, in 't magezien. Ich zaot in de viefde klas van de Petrussjool.

Pap loug dae maondj in Haelder in 't krankenhoes, hae haw get aan zien hart, mer mam haw op 18 mei geheurd dat hae gezóndj waar verklaord en de volgende daag nao hoes zou kómme. Dat waar goud nuuts, alle rae óm de zónnige kantj van 't laeve te betrachte.

Die zón góng aevel vlot door duuster wolke bedèk waere, want waat waar 't geval? Op vriedig 19 mei, rón dj 7 oer sjmörges, veer laoge allemaol nog in bèd, góng ónger in de winkel de tillefoon. Mam nao ónger... Effe later heurde veer häör sjrevend, bäkend, d'n trap opkómme. Miene brouwer, mien zösterke en ich, veer sjleipe same op ein kamer, zouge häör inèns, gans van sjlaag, aan de deur sjtaon. Ze reip: 'Vanaaf noe zeet geer weeskènjer!'

Dees zin haet deipe indrök gemaak en is mich pès op d'n daag van vandaag biegebleve. Ein zuster van 't krankenhoes haw mam tillefonies, zónger veurbereiding, paaf-boem laote weite dat ze pap dood op de wc hawwe gevónje. Hae waar doe pas 39, mam 36. Oma, de mam van de pap, die bie ós lozjeierde, kleide zich bäkend aan. Op sjool woort in de klas, vanwaege 't sjterve van miene pap, gebaed. Noe, mee es 60 jaor later, weite sommige klasgenote dat nog. Dat mót dus deipe indrök gemaak höbbe.

Op 23 mei waar 't op d'n Awmert sjtil en laeg. D'r hóng eine ónvergaetelike, magiesrealistiese sfeer. Op de mert sjtóng de auto's van de famieje oet Belsj. In de oetgeruumde winkel van nónk Sjaek vónj 't kóndeleiere plaatsj. De nónks in gries kestuum, mit zjwart teike oppe moe, mam en de tantes ouch in gries, mit grieze of zjwarte huidjes op. Van de mès in de Grote Kirk weit ich niks mee, ouch neit van 't gebeure op de kirkef.

En dan d'n tied daonao. Mam allein, mit drie kènjer, probeerde mit e bitsjke geldj oet te kómme. Ich es awdste zoon moosj 't gouwe veurbeeld gaon gaeve, 't kèndj zeen vergaete. Geine pap mee óm èns lekker mit te voetballe, sjpelkes te doen, mich te sjtechele. Geine pap mee óm èns get aan te vraoge, hoeswerk nao te laote kieke, mit op vakans te gaon. Geine pap mee, óm... En dan, jus zo erg, ein mam die, van hoes oet al zjwaor op de handj zeend, nóg zjwaorder op de handj woort. In die ómsjtenj bèn ich opgegruid.

Mam haet dit nootsj goud verwirk. Trouwens, óndanks häöre jónge laeftied, 36, ouch geine nuje partner mee gehad. Es kènjer zouwe veer dat doe euveriges erg vraem gevónje hóbbe. Mam haet waal èns gevraog waat veer d'rvan zouwe vènje es zie weijer eine nuje vrundj zou hóbbe en veer dus eine nuje pap. Ich hób doe gezag dat ich dat neit zou accepteiere, neit goud zou vènje. Ich trèk waat dat betruf besjaemp 't boetekleid aan. Noe zou ich es kèndj mesjien angesj oordeile en de mam neit allein door 't laeve laote gaon.

Wie zie later, ze waar nog gein zestig, begoosj te verkinzje, zich begoosj te verwaarloze, hóbbe veer kènjer dat deils toegesjreve aan 't jónk sjterve van de pap. Mam sjtórf in jan. 1989, op 64-jäörige laeftied.

Phil Schaeken, Zitterd

Art iddren daag

örges iddren daag löp Art
ós vur de vutjes
wir valle weej oppe naas
kiek Art zien hóngsuigskes oêt
roêts euver nate herfsblaer

Oeërbelkes

oeërbelkes glimpe
behange aoj oeërlelkes
kristal in fiên vel
bevraore träön op blaedjes
sjmilte beej de letste hets

Art iedere dag

ergens elke dag loopt Art
ons voor de voeten
vallen we dan op de neus
kijkt Art zijn hondsogen uit
glijdt weg op natte bladren

Oorbellen

Oorbellen glitteren
in oude oorlelletjes
kristal in teerheid
tranen van ijs op blaedjes
smelten ooit ten einde raad

Godelieve van Gemen, Baolder

IES VAN TANT LIES

Somers dink ich dök aan tant Lies en ome Sjeng, aan naef Bert, van miene laeftied, en häöre herdershóndj, Bello. Alwaekes kwoom ich euver, mit heit waer get dökker: tant verkoch namelijk ies aan hoes en nao sjooltied sjoof ze ós gaer 'ne bak roumies ónger de naas, mit laepel, zodet v'r geliek kóste sjpaje. Aevel zo wie de bel rinkelde, sjoof ze nao boete: neet de klantje laote wachte.

De diepvrieskis sjtóng taegen de veurgevel op 'n sjtëllaasj van plevuze, wobaove de vlag van Ola oetneujend winkde. Aanvankelik leep de hanjel neet flot; óm de haverklap kortsjloeting en tant mer sjreve, zo van: 'Mien ies, mien ies!' Gèn bezej wo dae maleur vanaaf kwoom. Op 'ne zónjigmiddig sjloge de sjtoppe weer 'ns door, ouch bije tant Lies. 'Mien ies, mien ies! Potdomme Sjeng, doot dao 'ns get aan!' Ome sjpoojde zich nao de maeterkas, nuuj zekering drin, de moter van de ieskis sjloog aan, halleluja. Daonao ging d'r zich det zaekske 'ns tegooj bekieke. De lektrieskabel, vanaaf de achterkantj van de ieskis door 't wc-raemke gehange en van dao-oet nao 't sjtopkóntak in de gank, woor in orde. Wie 't begós te ziebbele... POEF! Alweer kortsjloeting. 'Mien ies, mien ies!'

Ome Sjeng opnuuj nao boete, wo 't raegewater naeve de lektrieskabel aaf regelrech 't motorisch achterwerk van de ieskis binneleep. Aha. 'ne Lus in de kabel losde 't perbleem op. Ome Sjeng woor de held van de daag én van tant Lies, die eindelijk ónbezorg ies kós verkoupe. Op heite daag mós ze dóchtig aanpaote; ziej woor mer 'n kroekesjtöpke, de beinkes naovenant. Waat ze in de lingde misde, haaj ze aevel ruum genóg op 't sjaap, zogezàg. Dao vèlt mich nag get lolligs in. Wie tant op 'ne middig wied óngerin de ieskis graajde, sjómmelend tösse hemel en aerd, 't gemood baove de ieskes, de sjoontuupkes nej aan de gróndj, kwoom naober Joep veurbiej. Dae kós 't neet laote en goof häör 'n kuntje. Kwaekend kukelde tant d'n iesbak in. Joep holp häör netuurlik netjes euverinj, mit doezejend ekskuses. Tant kwoom neet meer bije, die heel waal van get sjpass.

Bello zoot d'rbiej te kwispele. Dae löbbes haaj mer eine faeler: hae woor get winjerig. De sjaorsjtein van de DSM bloos parfum, vergeleke mit de lóch oet Bello's euverdrókfentiel. Boete woord et egaal, rón dj de salontaofel woor 't 'n anger verhaol: det windjgaat zoot op riskante heugte. Es d'r flaj en kóffie sjtóng en Bello föhnde dao próngelök euverhaer, den woor get oet! Al det good grej bedorve, doodzunj, dus gaondewaeg leerde v'r aete en drinke aaf te sjirme van Bello's atmosferische sjteuringe.

Ach jao, tant Lies en häöre iesbak: allemaol vergaone glorie. Bert haet noe 'ne iesbak, in de graasj en v'r klasjenere gaer nag 'ns euver vreuger, mit 'n bekske ies ónger de naas. En Bert is besjlis neet te beroerd óm ter naogedachtenis aan Bello... aaf en toe 'ne sjeet te laote.

Lisa Naus, Zjwame

SAME

Same kómme en same gaon
en zich óngerwiel ouch good versjtaon,
oppe waeg van eder minsj
is dat 't leefste wat m'n zich winsj.

Same lache en same zeinge
en zich óngerwiel es vrunj verbeinge;
mit de lach op zien gezich
is m'n tot goojigheid waal verplich.

Same liére en same wirke
en zich óngerling ouch nog versjterke,
mit de kop en mit de heng,
dao bungk de minsj de bèste beng.

Same treure en same griene,
de las zal dan al gauw verdwiene;
in 't dal van ós besjtaon,
hulp 'n hand ós wiejer gaon.

Same wone en same laeve,
sóms get numme, mer dèks get gaeve,
want de leefde bud 'n sjerm
in häör besjötting zit geer werm.

Jacques Aussems, Baek

*D'n teks vaan dit gediech is door Jos
Eggen oet Baek op meziek gezat en
weurt regelmaoteg gezoonge door de
Baeker Klepperen*

*All the world's a stage
And all the men and women merely Players.
William Shakespeare*

Ós welt is nieks angesj es tejater

Ós welt is nieks angesj es tejater óp ing buun.
Vrouwlÿj zoewaal es keëls, ze sjpieële ós get vuur.
Ze kómme óp en gónt wer aaf.
Óngerwiel ziet me de versjeije rolle oetgeveurd
Óp de zieëve treë des miensjes leëvesludder.
Zieëve tafferele, gebónge aa 'ne leëftied, aavangend
Mit 't griene-kinke wat zich sjtendig bezevert.

Dan, 't jieëmere-sjoeëlkink, de boketesj óp 'n rugk,
Frisj gewesje, hoare in de sjei.
Mit teëgezin sjlept 't zich richting sjoeël.

En dà kómme de jónk verleeftde.
Kumend wie e muëlepeëd bezinge ze
De dreumerige oge va geleefdes

Doanao d't tierende soldoat
Heë waggelt get mit d'r baad en sjtriet zich
Mit vöal behei vaweëge iergeveul en
Fabel-faam, mit kanonnegeweld noa vure.

Da, d'r magistraat. Ziene rónge boek
Gevoord mit 't zaftigste gebroans,
Inne oogópsjlaag va erns, d'r sjnauts sjnoorsjnak,

Heë blieëst zoeë zie partieke mit.
Bei treë zes isse inins verenderd.
Versjroempeld is e. Wat 'ne duppesjurger!
E brilke op de naas, sjloebe a gen veut, de sjportbrook aa
Va lang geleie, graat nog passend.
Zieng sjtum, destieds nog kreftig, klink noe kingerlig.
Hoeëg sist, piept en soest 't tussje wat nog sjteet aa teng.

't Letste deil va dit zoewaal
Opmerkelig es aagriepend sjpel, is da
De twieëde kingertied, mit loeter nog vergeëtligheid,
Oane gebit, hoof blink, ginne sjmaak.
Joa, niks mie doa!

*Heëlesje vertaoling door John Bovendeert
Oet: Shakespeare Zoegzag, 2023*

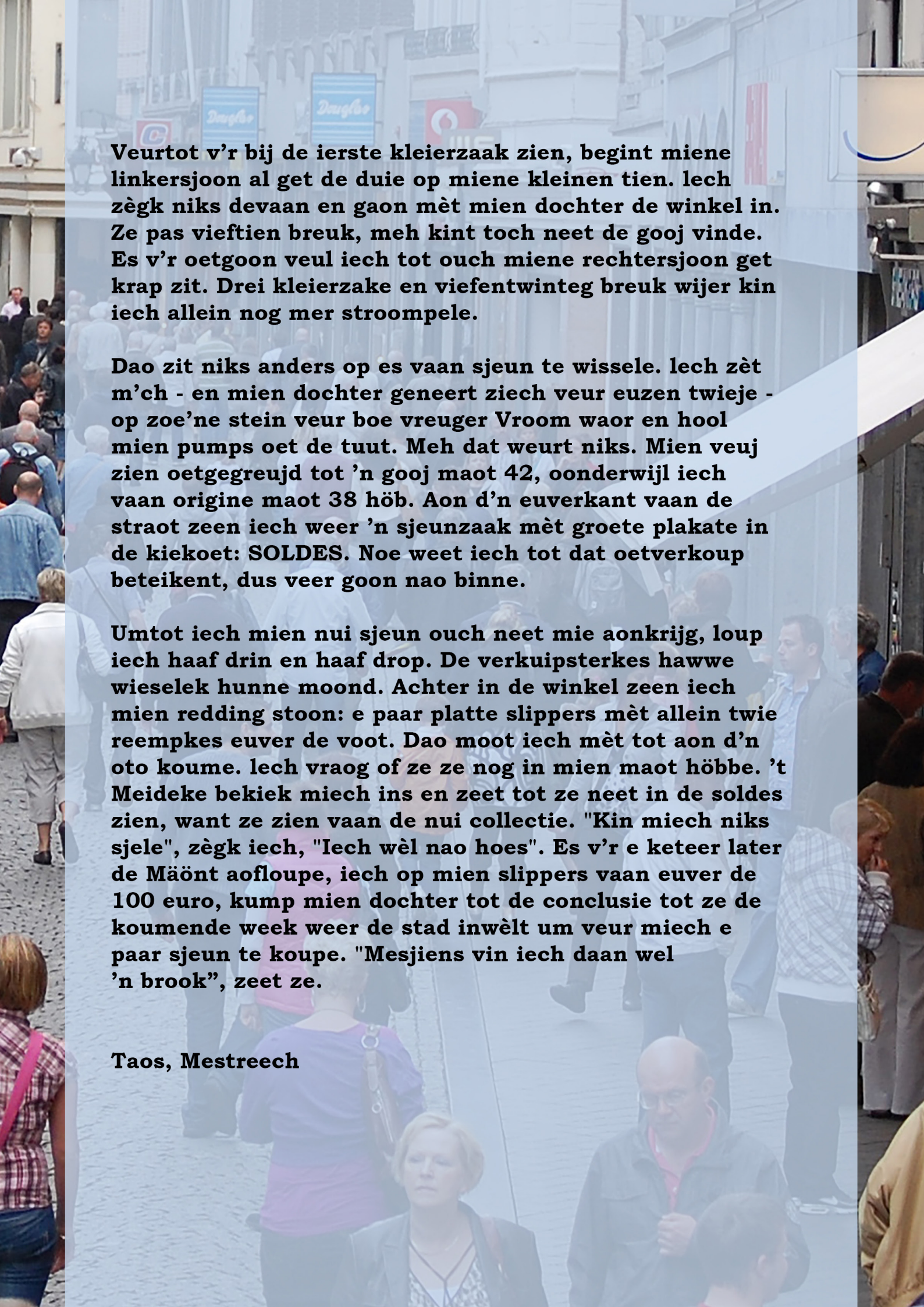
Sjoppe

"Mamma!" Mien dochter vaan zestien reup vaan bovenaon d'n trap tot ze noe toch ech 'n nui brook nudeg heet en wel direk. Niks pas mie, niks steit mie, alles is oet de mode en of iech vemiddeg mèt häör de stad ingaon "sjoppe" want anders kint ze venaovend neet op stap en daan is de ramp neet te euverzien. Iech perbeer häör iers nog devaan te euvvertuige tot ein van die ach breuk die in häör kas haange toch nog wel good moot zitte, meh dat heet gein effek. Ze bijf debij: ze zien stök veur stök awwerwets, te kort, te laank, te ing of gewoen neet leuk.

V'r spreke aof um roond 'n oor of twie te vertrèkke. 't Is zaoterdagmörge en daan höb iech 't altied raozeteg drök. Dao mote kemissies gedoon weure veur de ganse week, iech höb 'n afspraak bij de coiffeur, dao moot gewasse en gestreke weure veur de zoon op kamers, en umtot mien kinder meine tot ze miech e plezeer doen door "allein mer" e teske sop te wèlle, moot veerse sop gemaak weure.

Zoedus kom iech um vijf veur twie - veers geverf - binne mèt mien kemissies. Mien dochter steit al gestieveld en gespaord veerdeg. Iech geef instructies aon mien zäons um de etenswaor op te ruime in de ieskas en d'n diepvries en gaon in eine weeg door nao de stad. Zeker wetend tot veer venaovend zès pizza's mote opete umtot die klojns vergete höbbe ze in te vrere en tot de iestoert aon 't ind vaan d'n daag in de ieskas steit te verzawwele. Meh, me moot get deveur euver höbbe.

Es v'r - naotot v'r iers vief kiere roontelum de Merret höbbe gereie - eindelek 'n parkeerplaots höbbe gevoonde en oetstappe, höb iech 't meteen in de gate: iech höb de verkierde sjeun aon. Iech höb vergete mien "stadssjeun" aon te doen, e paar verslete aw prengele die get kinne höbbe. Nein, iech höb e paar nui pumps on boe me in 'n stad wie Mestreech geine meter op veuroet kump. In de ierste de bèste sjeunzaak boe v'r langs koume is oetverkoup. Iech gaon in en koup e paar versjrikkelek lieleke greun platte sjeun. Meh ze zitte heerlek en iech laot ze daan ouch meteen aon. Mien dochter mèrk fien op tot v'r veur häör de stad in zien gegaange en neet veur miech.

Veurtot v'r bij de ierste kleierzaak zien, begint miene linkersjoon al get de duie op miene kleinen tien. Iech zègk niks devaan en gaon mèt mien dochter de winkel in. Ze pas vieftien breuk, meh kint toch neet de gooj vinde. Es v'r oetgoon veul iech tot ouch miene rechtersjoon get krap zit. Drei kleierzake en viefentwinteg breuk wijer kin iech allein nog mer stroompele.

Dao zit niks anders op es vaan sjeun te wissele. Iech zèt m'ch - en mien dochter geneert ziech veur euzen twieje - op zoe'ne stein veur boe vreuger Vroom waor en hool mien pumps oet de tuut. Meh dat weurt niks. Mien veuj zien oetgegroujd tot 'n gooj maot 42, oonderwijl iech vaan origine maot 38 hób. Aon d'n euverkant vaan de straot zeen iech weer 'n sjeunzaak mèt groete plakate in de kiektoet: SOLDES. Noe weet iech tot dat oetverkoup beteikent, dus veer goon nao binne.

Umtot iech mien nui sjeun ouch neet mie aonkrijg, loup iech haaf drin en haaf drop. De verkuipsterkes hawwe wieselek hunne moond. Achter in de winkel zeen iech mien redding stoon: e paar platte slippers mèt allein twee reempkes euver de voet. Dao moot iech mèt tot aon d'n oto koume. Iech vraog of ze ze nog in mien maot hóbbe. 't Meideke bekiek miech ins en zeet tot ze neet in de soldes zien, want ze zien vaan de nui collectie. "Kin miech niks sjele", zègk iech, "Iech wèl nao hoes". Es v'r e keteer later de Mäönt aofloupe, iech op mien slippers vaan euver de 100 euro, kump mien dochter tot de conclusie tot ze de koumende week weer de stad inwèlt um veur miech e paar sjeun te koupe. "Mesjiens vin iech daan wel 'n brook", zeet ze.

Taos, Mestreech

vogeltrèk

adiè

gevlöch veur sjniè en fros
laote ze zich in de lente los
komme dan vol vertroewe
truuk hun vogelnèske boewe

sjwalbere jage lièg en langs
vrete vlegentaere vangs
koutsjeleboutsjele door de wolke
't gesjierp van cigales te vertolke

huèr

dao zint de kroenekrane
ze volge hun vertroewde bane
vlege achter de leider aan
vörme in de loch 'n vaan

kroe kroe kroe

kroe

kroe kroe kroe

nao dae zomer werm gelök
vörmp de wolk 'n winterbrök
veugel trèkke nao 't zuje

adiè

de trèk zal veuroet duje

els dideren, valkeberg

Naojaor

Broen en gael kleure de buim
De blaar zunt aan 't valle ummer mieë,
zoeë wie de eikele en de kestanjele
Dat 't naojaor is, dat kint me zieë

Aekhäärkes bieze en kleddere wie verrök
Züg wie ze zich ènne sjlaag i de runte drieë
want d'r wintervuerraod mó't aagelag
Dat 't naojaor is, dat kint me zieë

Paddesjteul sjete ueveral oet g'n aerd
i d'r bösj, in 't graas of tössje de klieë
E bónt allegaasje va klein pis groeët
Dat 't naojaor is, dat kint me zieë

De daag waere korter en kouwer
I de berg vilt al d'r ieësjte sjnieë
De natuur mak zich klaor vuuer d'r winter
Dat 't naojaor is, dat kint me zieë

De zjwalbere zunt nej vertrokke
I de sjtel sjteit werm en druueg 't vieë
Raege en wind sjlönt taege de roete
Dat 't naojaor is, dat kint me zieë

D'r zoeëmer wingk adieë ...
Dat 't naojaor is, dat kint me zieë

Antoon Brouns, Klumme

Euverwintjereers

Ich weit neet woróm ze zo gaer in det heukske vanne moer baove de veurdeur bivakkere, maar edere wintjer is 't dao fees. De aanloup veur de grote intrèk is volges mich 'ne werme naojaorsdaag dae volg op 'n paar kajer of nater daag. Op zónne sjone daag zoemp en brómp 't óm mich haer as ich nao boete gaon. Ze vlege en lanje op ós boetemoer oftewaal 'knoevelmoer', die de werm zónnesjtraole opnimp en lang vashilt. Dao höbbe dees levenerebeeskes, hemelbeeskes of hezebeeskes, wie miene kleinzoon ze neump, blijkbaar 'ne veurkeur veur. Höb mich ins wiejer in ze verdeep; wie ze aan de naam 'onzelieveheersbeestje' kómme, dao besjtaon versjillende verklaoringe veur.

Ein daovan is det in de middeleewe, toen in Europa vääöl greunte door blaadluus aangevraete waerde, boere óm hulp baejde, wonao d'r 'n wónjer gebeurde. 'n Gans leger levenerebeeskes versjeen en maakde d'r kórte mètte mit. Eigelik is 't 'n bietje krangs; al höbbe ze dus 'leef' in häöre naam, 't zeen echte killers. Zie höbbe sjerpe naoljechtige tenj en as d'r weinig aete is, nasje ze zich, wie kannibale, onnag óngerein op. Ouch kinne ze 'veur dood' sjepele en angere veur de gek haje. Wis geer det van dees beeskes, mit de sjieke offesjele naam Coccinellidea, gezag wirt, det ze sjtinkende veut höbbe? Bie gevaor sjeie ze vóch oet de gevrichte inne bein aaf, waat medein ouch 'ne vieze sjmaak gif. Dao-door waere ze neet gaer gegaete door veugel en anger beester.

Maar truukkómmend op ós moer, ze sjarrele d'r zogezag op de bonnefooi get rón dj. Edere daag zeen 't d'r meer. Zie kómme in golve en groepere zich, as klein zjwart gehelmdde sjeldäötjes mit sjiljer in de kleure oraanje, rood, gael en zjwart. Mit vääöl of juus weinig sjtipkes en mit maar ein missie: 't innaeme van die zo gewilde euverwinjteringszone. 't Liek d'r op det ze 'ne oproop höbbe gekrege in de trant van: Peloton: de invasie geit beginne - melj uch op die en die daag op 't Gebrook bie de familie Zeegers - GPS coördinate 51.181391, 6.003966.

Dan is 't nog de kuns óm binne te kome in ós vesting, die good geïsoleerde weuning. Det vreug insjpanning, lef, oethajingsvermoge en nogal get percisiewerk. 't Is 'ne ganse toer óm, wachtend op die eín kans det toevallig de deur aopegeit of -sjteit, nao binne te vlege. Of net zolang te zeuke nao det klein gaetje ónger de deur en dan nog ins de lange sjtiele waeg nao baove te mótte klumme. Knap heur. Ze laote zich neet kinne, 't lök ze, keer op keer. Want oeteindelik zit d'r eder jaor 'n gezellig huipke gelöksbringers in det heukske van ós hoes sjtil en besjöd te wachte op 'n nuuj begin, 't bevriehend veurjaor.

Els Zeegers-Koelen, Remunj

De hoessjleutel

Höbs 'ne hoessjleutel, wie zou 't toch kènne
Pès ze 'm kwiet bès, wo is dae sjleutel noe?
Everal zuike in laje en tesje, neit te vènje
De deur aafsjoete, die geit noe neit mee toe.

Tot de H. Antonius gebaed, help mich
Vènj de sjleutel, laot 'm mich trök kriege
Gebeurt waal èns dèkser, allein bie dich
Sjleutel op de deur laote zitte, thoes blieve?

Doe höbs 'm gevónje, dae loug in de wage
Noe waar 't zuike nao de sjleutel gedaon
Wat se mós doon, gank 'm óm de nek drage
Gank zelf zuike, zeen dich nog neit sjtaon.

Of angesj gezag, draag 'm in de portemonnee
Wie 't noe geit, óm ummer in de henj hawte
H. Petrus haet 'ne sjleutel, dae wit 't neit mee
H. Antonius, mous dich ónger de vot sjtampe.

Jan Nieling, Zitterd

Sjlauwberjere

leëstseechens zunt ejentlieg nit tse misse
wie wiechtiëg de komma is, zalt uur wisse
woa dat dink sjteet
dat is woa 't um jeet
is 't "waad, nit sjisse!" of "waad nit, sjisse? "

sjun krachwöad sjtunt in d'r dieksiejoneer
hiemelharelement, lek miech ins de breer
vliddieg i-jebilde traog
ónjehoebeld vótlaoch
vuur tse sjoebe is 't plat de betste maneer

ziene tse sjwoare boech hingt mar jet d'rbij
en heë is 't noen mui, die ieëwieje tsenkerij
d'r sjlankheetskloeb jebeld
alles zitst vol, woeët jemeld
ieëtsj went inne aafvilt, kunt ing plaatsj vrij!

Loek van de Weijer, Kirchroa

*Inne sjlauwberjer is inne (s)limmerik in 't
Kirchröadsj plat*

COLOFON

Veldgewas is e blaad veur en euver Oos Taal, de Limburgse taol. Veer publicere gediechte en verhaole in 't Limburgs vaan sjrijvers oet de ganse provincie en dao-boete.

Redactie:

Wim Kuipers

Har Sniekers

Wim Kallen

Bèr Brounts

Vaste sjrijvers:

Phil Schaeken

John Hertogh

Godelieve van Gemen

Wim Heijmans

Toos Schoenmakers

Correspondentieadres:

veldgewas@veldeke.net

Fotografie:

Marina Nefkens

Oos Taal

**Kóm,
laot ós aansjuve aan de gedèkdje tafel van ós plat
en preuve van de wäörd die moder klaargemaaktj haet:
wäörd zoea zeut wie riesteflaaj,
hertelik wie sôndigse sop
of mechtig wie kesekook.**

**Kóm,
laot ós blajere door de bewaardje beuk van ós plat
en laeze van de verhaole die vader gesjreve haet:
verhaole zoea fien wie iesblome,
die battere wie 'n voes
of staeke wie 'n däörehèk. **

**Kóm,
laot ós blieve kalle, zinge en sjrieve in Oos Taal
mèt zinne en noeate riek van klank:
poëzie die pitsj wie 'n blaor,
leedjes die gaon wie ges
of spettere wie veurpiele mèt Noewjaor.**

Har Sniekers, Thoear

